

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Monopolivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Exponatur regula ab aliquo, &c. non
vti camilijs, feruato silentiu certis ho-
ris, & locis, facere capitula triennia, &
interdicitur aucupatio, & venatio. no
ire ad curias mandatur: non tenere ar
ma, non comedere carnes. infra, Reli
gio. §. 12. Thom. quolib. 9. a. 4. Mul
ti alii prohibentur eis in sua regula,
& ordinationibus suis, quæ videnda
esent.

¹¹ MONACIUS comedens carnes,
no peccat mortaliter, nisi propter pre
ceptum, vel contemptum, licet dicatur
in canone, quod incarcetur, quia
intelligitur de monacho contumaci,
vel inobedienti. infra, Religio. §. 12.
Vide Sanct. Thom. secunda secunda.
qvest. 186. art. 9. vbi rationem horum
scribit.

¹² Ex contractu monachi, cui com
misa est administratio, tenetur abbas,
& monasterium, in quantum se exten
dit administratio: secundum Inno.
aliter no: nec ipse monachus tenetur,
quia nihil habet: tamen omnis actio
per monachum acquisita, etiam si sic fu
givius ad monasterium pertinet. ff. de
acqui poss. l. i. Quia quicquid acqui
rit monachus, monasterio acquirit, si
bi autem nihil, cum proprium habere
nequeat.

¹³ ABBAS, nec monasterium tenen
tur pro furto rei depositar alicui mo
nacho, nisi Abbas fuerit in causa, vt
quia vidit, & potuit facile prohibere,
& noluit: vt credit Inno. Dicit tamen
Host. q: licet Abbas videat res auferri,
& non prohibeat, licet peccet, non ta
men credit ipsum, vel monasterium te
neri, ex quo furent penes personam
monachi. c. i. de depo. & hoc credo ve
rius, nisi fuerit talis persona, quæ hoc
prohibere debuisset.

¹⁴ MONASTERIVM non tenerur
pro delicto monachi, vel Abbatis, ni
si pro quanto versum est in eius utili
tatem: secundum Innocentium, &
Host.

¹⁵ Si monacho relinquatur aliquid
conuentum in usum pauperum,
quod licitum est, de testam. c. 2. lib. 6.
vel pro usu vestimentorum, vel libro-

tum, vel huiusmodi, valet abbate con
sentiente, aliter non: & si relinquatur,
vt administret, prout sibi placet, tan
quam res propria, non poterit habere
etiam de licentia Papæ. per d. c. ad mo
nasterium, quod si abbas nolit cōsen
tire ad suscipiendum dictam admini
strationem, relietum non valer, & rema
nebit apud grauatum. l. vnic. ca. de ca
du. tollen. Abbas autem poterit aufer
re tales usum fructum, in quo tenuit
legatum à monacho. per c. 2. de statu
monach. Cauebam autem eius, qui
vult quod monachus habeat usum fructu
tum, esset si sic diceret: lego tali usum
fructum talis rei, donec & quoque
molestabitur per suum Abbatem, quo
casu nolo amplius quod habeat, secundum
Pau. de Cast. ff. ad Treb. §. tres
hæredes. l. Lucius. Quomodo bona
ingredientium religionem pertineant
ad monasterium, infra. Religio. §. 17.
21. & 22. Quid hindum de bonis re
licitis illis religiosis, qui nihil habere
poslunt: vide auth. ingrissi. ca. de sacr.
san. eccl.

MONASTERIVM.

¹ MONASTERIVM non potest
noua cōsuetudine grauari serui
tio, vel onere, nisi à patrono in princi
pio de episcopi cōsenfu sint imposita:
non tamen in dote necessaria, sed in a
lijs à dote, c. scientes. de cent.

² MONASTERIA frequentans mo
niali, si sit clericus, sine causa manife
sta & rationabili, post admonitione
deponitur, & secularis excōmunicatur.
c. monasteria. de vi. & ho. cle. Mo
nasteria, in quibus sunt masculi & fœ
minæ, quæ dicuntur dupla, licita non
sunt: vt not. in c. diffiniuimus. &c. in
decima. 18. q. 2.

MONETA.

MONETA, suprà. Falsarius, per
totum.

MONOPOLIVM.

MONOPOLIVM est singularis
negotiatio in ciuitate, & damna
tur. c. de monopolij. l. vnic. Vnde
non licet mercatoribus cōcordate in
ter se: vt omnes uno pretio vendant,
& non minori aliquis vendere possit,

F. 3 neque

MORA.

MORTVVS.

neque licet ut vnum solus sit venditor, vel emptor: & contrarium facientes, peccant mortaliter, propter penam exiliij, & spoliationis omnium bonorum apposita. Insuper quia hoc est contra iustitiam, & bonum reipubl. Idcirco tales essent penitus exterminandi e ciuitatibus.

MORA.

¹MORAM incurrit quis, quando non facit, quod facere tenetur, & eo tempore, ut not. in c. vlt. de loc. Et quando dies apposita est obligatio, non requiritur monitio, ut quis consituatur in moras in d.c. vt, quia dies pro homine interpellat. Si dies non sit apposita, requiritur monitio: secundū Pa. in c. licet Heli. de simo. & de accus. c. 2. quamvis gl. in d.c. licet Heli. dicat quod in pecuniarijs admonitio est de honestate, non de necessitate. infra, §. 2. Obligatio. §. 5.

²MOROSA tenerut ad restituendum damni emergentis ex tali mora ipsi creditori, & lucri cessantis. Et not. quod non dicitur in mora, qui potest se tueri legitima exceptione: per regulam, non est in mora. de reg. ut. lib. 6. Ignorantia autem, quando quistenerunt, & impossibilitas excusant a morositate. per l. quod te. ff. de re. cre. & quando non fuit monitus: secundum Ludo. de Ro.

³MORA purgatur ex celeri solutione ante factā requisitionē: ut not. in d. c. vlt. Not. q. morta & culpa equiparatur, nisi in hoc, quod mora est purgabilis. I. seruum. ff. de verb. obl.

⁴MORA. A sua vnicuiq; semper est nocua: proprieatā si quis est in mora restituendi aliquid, & casu etiam fortuito pereat, nocet moroso, nisi clarum sit, quod eodem modo apud dominum perijset. per l. f. §. 1. ff. ad leg. Rhod. de iact. Si autem dubium est, non liberatur debitor: quia interpretatio fit contra eum. I. cūm res. ff. de leg. r. §. final.

⁵Si debitor fuit in mora soluendi, & postea creditor in mora recipiendi, vel econtra, ultima mora nocet. I. debitor.

⁶MORA semel cōmissa purgatio non potest, quando dies praefigitur à lege, vel canone penam imponente: ut dicit Ioan. And in regula, mora. in 6. de re. iur. quia pena semel cōmissa non purgator, & sic intellige iura dicentur moram non purgari. de elect. c. in cuius nīsi in eodem canone caueatur, quod mora possit purgari, & pena nō tari. & ita iura corraria, quae videntur velle, quod purgari possit: ut in c. d. 18. & d. 100. c. quoniam. & de sup. neg. prela. c. literas intelliguntur.

MORTVVS.

¹MORTVVS v. m. spoliare; peccatum est contra legis prohibitionem. 3. ff. de sepul. vio. quia spoliatores non tuorum latronibus comparantur. 4. Ethicorum.

²MORAT pro salute proximi, quando adest articulus necessitatis, quilibet netur esse paratus: quia ad hoc cogit charitas, supra, Episcopus. §. 3. & 4. NON est peccatum petere a mortali, ut post mortem veniat, & de suo statu informet: secundum Th. q. 3. q. 9. 2. Secundū tamen dictum in dieū. Eta tamen peccatum, si hoc procederet ei dubitatio fidei, vel ex alia iniusta causa. Magis enim scripturis sacris, quam mortuis credere tenentur: ut ex eis gelio Luc. c. 16. colligitur.

³EXPONERE se mortuis periculo p. salutis personę, per quā ecclesia, et id pub. suscitatur, laudabile est: secundum Th. secunda secundæ. q. 12. a. 6. Et nullus est à morte eripiendus contra iurum secundum Th. 11. 11. q. 10. a. 12. ad 2.

⁴MORS illata cuiam pro criminebit, auferit totam penam peccati, vel patrem, secundum quantitatem culpa, & patientia, & contritionis, si patenter toleretur: non autem sic de morte naturali, per quam non purgatur quis à peccatis actualibus: secundum Th. secunda secundæ. q. 164. 2. a. ad 6. licet quidam oppositum teneat, & male, quia in naturalibus neq; meremur, neque demeremur: ut sic. Scotus autem in 4. lent. d. 21. dicit, quod si voluntate acceptetur, est sufficiens pena pro venialibus.

61571

